

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК

ИЗЛАЗА ВСЕКИ ПРИСЪСТВЕН ДЕН

мно събрание, състоело се на 24 октомври на управителния съвет. Поели Калчо Стефан Гешев, Александър...

Депозител: Димитров

Областен съд
3-45 г. — Съгласно определеното на 1949 г. в административния указ...

Секретар: На. Ненчев

3-949 г. — Съгласно определеното на 1949 г. в административния указ...

Секретар: На. Ненчев

Областен съд
3. — Съгласно определеното на 1949 г. в административния указ...

Секретар: П. Д. Петров

Областен съд
1948 г. — На основание одобрено на 28 януари 1949 година, постановено...

За секретар: Господинов

КА НАРОДНА БАНКА
Излиза вадуту Бюджетът в мювета 9 гювета е както на 13 февруари в вестник, брой 36 - 1949 год.

Таксите на еднократни публикации в «Държ. вестник» са:

За публикации от търговски характер, включително и за обикновени на предпазни конюнкции: до 100 думи — 3 000 лв.; до 150 думи — 4 500 лв.; за повече от 150 думи до 1 500 лв. за всеки 50 думи или част от тях.

За всички останали публикации, включително резолюциите на съдебните за обжалване и несъстоятелност и възстановяване на търговски права: до 100 думи — 1 000 лв.; до 150 думи — 1 500 лв.; за повече от 150 думи до 500 лева за всеки 50 думи или част от тях.

Публикации от чужд интерес, включващи се във втората група, се таксуват с 50% повече.

Отделни страници за табеларии и други публикации — 18 000 лева.

Повторени за търговски публикации за 20 думи или част от тях — 450 лева.

Повторени на останалите публикации за 20 думи или част от тях — 150 лева, а за от чужд интерес с 50% повече.

Съответните суми се внасят напредно на сметката — бул. «Дондуков» № 51, или по чекова сметка № 80.

Ръкописите се внасят три месеца от тяхното обнародване.

Абонаментът е: годишен 2,500 лв. в България и 5,000 лв. за странство, включително и съдържанието...

на служби за определен документ. Абонаментът става за една година или за първото шестмесечие, най-късно до 25 декември (за следващата година) и за второто шестмесечие най-късно до 25 юни (за текущата година).

Отделен брой от текущата финансово година струва 20 лева и от непосредствено изплатя — 40 лева.

Годишно съдържание на «Държавен вестник» — 150 лв. Годишно течеие от «Държавен вестник», подготвено — 12,000 лв.

Рекламации за неполучени от абонамент броеве се приемат на София в продължение на 3 дни, а за провинцията — до 10 дни от датата, която носи рекламационния брой.

Вечико, което се отнася до вестника, се адресира направо до «Държавен вестник» при Държавната печатница — София

Година LXXI

СОФИЯ, вторник, 1 март 1949 година

Брой 43

ОФИЦИАЛЕН ОТДЕЛ

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

УКАЗ
№ 238

Президиумът на Великото народно събрание, въз основа на чл. 24 и 35, т. 3, от Конституцията на Народната република България,

Постановява:

Да се обнародва в «Държавен вестник» указът за изземването, приет от Великото народно събрание в 10-то заседание, държило на 24 февруари 1949 година, който гласи:

ЗАКОН
за изземването

Чл. 1. На всички граждани в Народната република България се осигурява свободата на съвестта и на изповядването.

Чл. 2. Изповядването, като религиозни общности, са отделни от държавата.

Те могат в рамките на Конституцията и законите на страната, свободно да извършват религиозните си обреди.

Чл. 3. Българията пръвостепенна защита в традиционното изповядване на българския народ, свързана е с неговата история и като тук, по форма, съдържание и дух, тя може да бъде народна демократическа църква.

Чл. 4. Никой не може да бъде преследван или ограничаван в своите граждански и политически права, нито да бъде осъден от изземване на имуществените, възложени му от законите на страната, поради това, че той принадлежи на едно или друго народопосвящение или че се числи към някоя изповядание. Това правило едновременно важи и за съвещослужителите при развитието изповяданията.

Чл. 5. Изповяданията в организационен си строеж и в обредите и службите си, могат да се ръководят от своите закони, догми и уставни положения, ако същите не противоречат на законите, обществената ред и доброто право.

Чл. 6. От момента на утвърждаването на изповядването на министъра на външните работи, същото се счита за признато и добива значение на юридическа личност. От този момент изземно на законодателя личност добиват и местните подразделения на изповядването.

Министър на външните работи потвърждава отделни даделни признаване, когато дейността на някое изповядание нарушава законите, обществената ред или доброто право.

Чл. 7. Изповяданията могат да строят и откриват за своите нужди материални домове, както и да извършват публично в тях религиозните си обреди и служби.

Религиозните служби и процесите им открито се подчиняват на общите закони и административния разпоредителна.

Чл. 8. Изповяданията могат да санират за целта страните или за отделни области събори, конференции, общи събрания и пр., които се подчиняват на общите закони и на административните разпоредителна.

Чл. 9. Велико изповядание има отговорно пред държавното ръководство.

В устава на всяко изповядание се установяват управителните и представителните му органи и начинът на изборите или издигането им.

Съвещослужителите на изповядания, които поддържат нечестивски отношения с чужбина, не могат да изпълняват длъжност, преди да бъдат утвърдени от министъра на външните работи.

Чл. 10. Съвещослужители и длъжностни лица в шие и де в изповядание, могат да бъдат също лица, които са български граждани, частни и благосъвестни и не са лишени от права с закона, а законна сила приспада.

Чл. 11. Изповяданията съобразно своите закони и догми, могат да уреждат дисциплинарни съвети за съвещослужителите си и за другите първоначални служители. Устройството и функциите на тези съвети се определят в устава на изповядването.

Наложените дисциплинарни наказания са изключително, ако противоречат на законите, обществената ред и доброто право.

Чл. 12. Съвещослужители, както и всички други служители по ведомостта на изповяданията, които нарушават законите, обществената ред и доброто право, независимо от другата демократическа уредба на държавата, независимо от другата им отговорност, по предложение на министъра на външните работи, могат да бъдат временно отстранени от длъжност или уволнени. Отстраняването от длъжност или уволнението се извършва въз основа от съответното ръководство на изповядането, щом падат за това предложение от министъра на външните работи. Ако съвещослужителите не бъдат отстранени от изповядането, той се отстранява по административен ред.

Чл. 13. Изповяданията събират приходи и извършват разходи по бюджета, изготвен съгласно техните устава. При нужда държавата може да субвенция издържката им.

Изповяданията извършват подготвят се за съвещие в Министерството на външните работи.

Финансовата дейност на изповяданията подлежи на контрола на държавните финансови органи, както всички обществени организации в страната.

Чл. 14. Всяко изповядание може да открие, с разрешение на министъра на външните работи, средни или висши духовни училища за подготовка на съвещослужители.

Устройството и програмите на учебните заведения са уредени със специален правилник, утвърден от министъра на външните работи.

Изповяданията на младежи за следване в духовни училища в чужбина, става само с разрешение на министъра на външните работи.

Чл. 15. Всички органи на изповяданията са длъжни своевременно да принасят за сведение на Министерството на външните работи.

ОКЪРЪЖНИ МИНИСТЕРСТВО

На основание на уредби, Одобр. Гр. София, 1

ишите работи, издаваните от тях послания, окръжни и други писма и публикации с обществено значение.

Министърът на външните работи може да спре разпространението или изпълнението на оная послания, окръжни и други писма и публикации с обществено значение, които противоречат на законите, обществен ред и добрите нрави.

Чл. 16. Централните ръководни органи на изповеданията са длъжни да се регистрират при Министерството на външните работи, а ръководните органи на местните поделения — при местните народни съвети, с поименово обозначение всички членове на същите ръководни органи.

Чл. 17. В отношенията между изповеданията и органите на държавната власт или на държавното управление, както и в деловодството на отделните изповедания, официалният език е български. В отношенията си към външните работи и при извършване на обредите и службите си, те могат да си слушат и с друг език.

Чл. 18. Споменаването на върховната държавна власт и нейните органи от изповеданията при разните религиозни служби, обреди и тържества, може да става само по предварително одобрени изрази от Министерството на външните работи.

Чл. 19. Изповеданията съобщават в Министерството на външните работи своите наименования, символични знаци и знаците, с които си слушат.

Чл. 20. Образоването на дружества и организации с религиозно-просветна цел, както и издаването на печатни произведения за религиозна просвета, се подчиняват на общите закони и на административните разпоредения.

Възникването и организирането на църквата и манастира се извършва под собствените грижи на държавата и се намират извън кръга на дейност на изповеданията и техните свещенослужители.

Чл. 21. Изповеданията не могат да откриват болници, сиропиталища и други подобни заведения.

Заварените от закона такива заведения на изповеданията преминават под управлението на Министерството на народното здраве или на Министерството на труда и социалните грижи. В двата случая и недвижимите им имущества стават държавна собственост. На собствениците на тези имущества се дава справедливо обезщетение, което се определя от комисия, назначена от министъра на външните работи, в състав: представител на Министерството на външните работи, представител на Министерството на финансите и представител на народния съвет, в района на който се намират имущество.

Решенията на комисията подлежат на обжалване пред обжалвателния съд, чието решение е окончателно.

Чл. 22. Изповеданията могат да поддържат връзки с изповедания, учредени, организации или официални лица, които имат седалището си или местонахождението си извън пределите на страната, само с предварително разрешение на министъра на външните работи.

Чл. 23. Изповеданията или техните поделения (ордена, конгрегации, мисии и пр.), които имат седалище в чужбина, не могат да откриват в Народната република България свои поделения: мисии, ордени, благотворителни и други заведения; наварените тамна се закриват в едномесечен срок от влизането и сила на настоящия закон.

Всички имущества на закритите, съгласно предходната алинея, поделения; мисии, ордени, благотворителни и други заведения, преминават в собственост на държавата срещу справедливо обезщетение. Размерът на обезщетението се определя по реда на чл. 21 от настоящия закон.

Чл. 24. Изповеданията могат да получават материални помощи и дарения от чужбина само с разрешение на министъра на външните работи.

Чл. 25. Изповеданията, които имат имущества в чужбина, не представяват при сключване на спогодби за тях имущества от Министерството на външните работи на Народната република България. Последното също така защитава и религиозните интереси на българските граждани в чужбина.

Чл. 26. Всяко проповядване на омръза на религиозна основа, чрез слово, печат, действия или по друг начин, се наказва с тъмничен затвор и с глоба до 10.000 лева.

Чл. 27. Който със сила или заплашване пречи на гражданите или на признатите изповедания свобода да изповядват в своята ира и да извършват религиозните си обреди и служби, с които не се нарушават законите в страната, обществен ред и добрите нрави, се наказва с тъмничен затвор до 1 година.

Със същото наказание се наказва и този, който по същия начин принуди някого да участва в религиозните обреди и служби на няко изповедание.

Чл. 28. Който образува политически организации на религиозна основа, или който чрез слово, печат, действия или по друг начин извобдува църквата и религията за проваганда против народната власт и нейните мероприятия, се наказва, ако не подлежи на друго по-тежко наказание, с тъмничен затвор.

Чл. 29. За неизпълнение разпоредбите на настоящия закон виновният се наказва, независимо от наказанието по други закони, с глоба до 10.000 лева, която се налага с постановление от министъра на външните работи. Издаденото постановление може да се обжалва по реда на глава 6, глава 5, от закона за наказателното съдопроизводство.

Чл. 30. Всички въпроси, свързани с материалната издръжка, а така също и с вътрешното самоуправление и самоуправление на различните изповедания, доколкото не са уредени в настоящия закон, се уреждат подробно със специални устава

за всяко изповедание. Тези устава се разработват от ръководителите на отделните изповедания в съгласие с законите за Републиката и се представят за утвърждение в Министерството на външните работи в тримесечен срок, считан от деня на влизането в сила на настоящия закон.

Ако представените за утвърждение устава съдържащи по-малко или повече противни на законите, обществен ред и добрите нрави в страната, министърът на външните работи може да ги иска тяхното премахване. В случай че изповеданието не се съобразява с такова искане, министърът на външните работи може да откаже утвърдението на устава.

Чл. 31. В едномесечен срок от влизане в сила на настоящия закон, централните ръководни органи на всички изповедания, са длъжни да представят в Министерството на външните работи списъци с имената на своите религиозни представители и свещенослужители; същите могат да останат в изписанието от тях длъжностите, ако за това няма възражение от министъра на външните работи.

Възраженията могат да бъдат направени против ония свещенослужители, които не отговарят на изискванията на настоящия закон.

Чл. 32. Настоящият закон отменя всички закони, устава, правилници, наредби и пр., които му противоречат.

Настоящият указ да се облече с държавния печат и в от турни в действие.

Изпълнението на настоящия указ се възлага на министъра на външните работи.

Гр. София, 26 февруари 1949 година.

Председател на Президиума на Великото народно събрание

Д-р М. Нейков

Секретар на Президиума на Великото народно събрание:

Джамал и Христова

Първообразният указ е облечен с държавния печат и регистриран под № 9578 на 26 февруари 1949 година.

Пазител на държавния печат.

Министър на правосъдието: Р. Найденов

1—(К 349)—1

М ВО НА ИНДУСТРИЯТА И ЗАНЯЯТИТЕ

30-то ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ, ВЗЕТО В ЗАСЕДАНИЕТО МУ ОТ 18 ФЕВРУАРИ 1949 ГОДИНА, ПРОТОКОЛ № 23

За Министерството на индустрията и занаятите

Копие: М-во на железопътните, автомобилните и водни съобщения

На № 1-1-429/2. П. 1949 г.

Одобрена се Министерството на индустрията да трансформира настоящите курсове по мотори с вътрешно горене: 1 София — 1; Лом — 1; Варна — 2 и Ямбол — 1 в курсове за машинни конструктори.

Курсовете в София — 1; във Варна — 1 и в Плевен — 1 да се трансформират в курсове по металообработване.

Курсът по мотори с вътрешно горене в София, бивш инж. Д. Димитров, да се предаде с инвентара на Дирекцията на автомобилни съобщения.

Изпълнението на това постановление се възлага на министъра на индустрията и на министъра на железопътните, автомобилните и водни съобщения.

Отговорен секретар на Мин. съвет: Ат. Войнова

1—(К 315)—1

МИНИСТЕРСТВО НА СТРОЕЖИТЕ И ПЪТИЩАТА

20-то ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ, ВЗЕТО В ЗАСЕДАНИЕТО МУ ОТ 18 ФЕВРУАРИ 1949 ГОДИНА, ПРОТОКОЛ № 23.

За Министерството на строежите и пътищата

Копие: Производствено съединително обединение — гр. София

На № 6/27. 1. 1949 г.

Във основа на чл. 1 от закона за държавните предприятия досегашната Централна производствено ремонтна работилница при Производствено съединително обединение при Министерството на строежите и пътищата, се обособява на самостоятелна начална от 1 януари 1949 год., под наименованието "Държавно производствено ремонтно предприятие за строителни машини и съоръжения" при Министерството на строежите и пътищата със седалище София.

Основният капитал на предприятието се образува от сградите в които Централната производствено ремонтна работилница е инсталлирана и която асбма, както и от машинните и съоръженията намиращи се в посочените сгради, а също така и преносните средства придадени в разпоредение на същата работилница, които са били собственост на Производствено съединително обединение при Министерството на строежите и пътищата.

Отговорен секретар на Мин. съвет: Ат. Войнова

1—(К 319)—1

Чл. 1. Всички... Чл. 2. Пла... Чл. 3. След... Чл. 4. За... Чл. 5. За... Чл. 6. О... Чл. 7. Т... Чл. 8. Д... Чл. 9. С... Чл. 10. С...

Гр. София

1 За... 2 За... 3 За... 4 За... 5 За... 6 За...